

Литовська республіка

держава в Північній Європі, одна з трьох країн Балтії, розташованих на східному узбережжі Балтійського моря. Столиця Литовської республіки — Вільнюс (з 1323 до 1919 року та з 1990 року до сьогодні). З 1919 по 1940 роки столицею було місто Каунас.

Литовська республіка є членом ОБСЄ та ООН (з 1991 року), Ради Європи (з 1993), НАТО (з 2002), Європейського союзу (з 2004), з 21 грудня 2007 року — повноправний член Шенгенської угоди.

Релігія

Згідно з переписом 2001 р., 79% литовців належали до римо-католицької церкви.[3]

Литва була історичною батьківщиною до значної єврейської громади та важливим центром єврейської ученості і культури XVIII ст., поки громада, що налічувала близько 160 000 чоловік до Другої світової війни, не була майже повністю знищена за часів Голокосту.[4][5] Основні результати Перепису 2001 р. по релігії такі:

Римо-католицька церква — 79,0% (275 2000)

Православні — 4,1% (142 000)

Православні (старообрядці) — 0,8% (27 100)

Лютерани — 0,6% (19 600)

Інші релігії — 0,3% (11 тис.).

Реформатська церква — 0,2% (7 100)

Свідки Єгови — 0,1% (3 500)

Іудаїзм — 0,1% (3400)

мусульмани-суніти — 0,1% (2 900)

Харизмати — 0,06% (2 200)

П'ятидесятники — 0,04% (1 300)

Стара релігія Балтії — 0,04% (1 300)

МОВНА СИТУАЦІЯ

Державною та найбільш розповсюдженою мовою є литовська. Окрім неї населенням також використовуються такі мови:

російська — близько 344 000 осіб

польська — 258 000–400 000 осіб

білоруська — близько 63 000 осіб

українська — близько 45 000 осіб

татарська — близько 5100 осіб (див. Татари-липки)

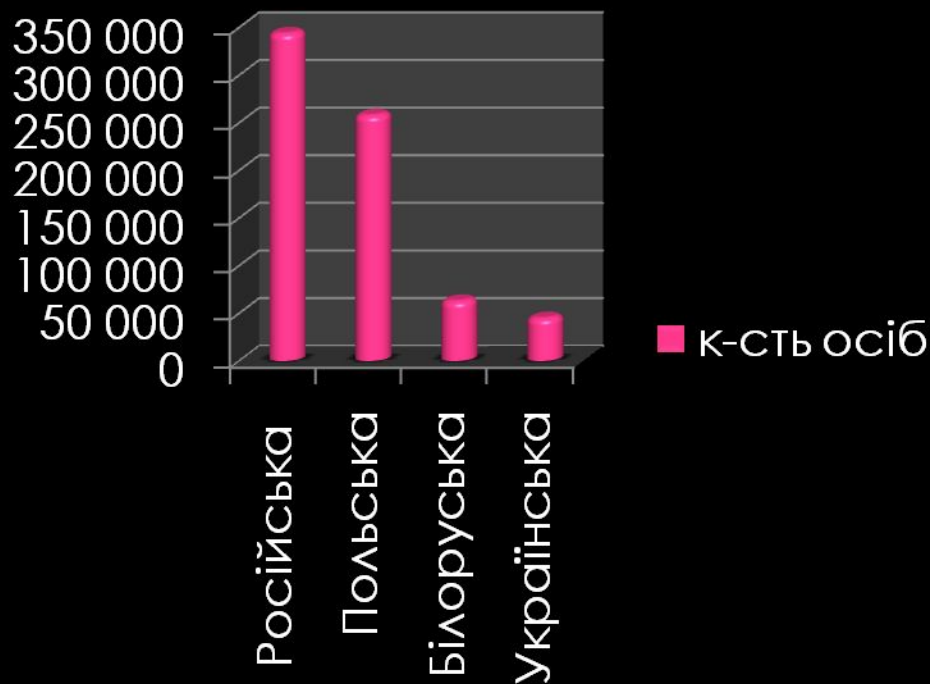
їдиш — близько 4000 осіб

латиська — близько 4000 осіб

караїмська — 120 осіб[1]

Більшість росіян з'явилась у Литві після Другої світової війни і після початку другої окупації Прибалтики Радянським Союзом. Також у 1940-1950-ті роки через належність місцевого населення до антирадянського руху опору (відомий як Лісові брати) багато з литовців, латишів та євреїв було депортовано до Сибіру та малозаселених територій[2]. Сьогодні спостерігається зворотна тенденція: серед литовців російською добре володіють старші люди, у той як час молодь значно краще володіє англійською.

К-СТЬ осіб

Міжнародні відносини Литви

Литовська держава представлена у багатьох міжнародних організаціях. У 1991 році Литва вступила до ООН і ОБСЄ, в 1993 році стала членом Ради Європи, згодом стала членом СОТ. Головна мета зовнішньої політики Литви — збереження дружніх відносин із сусідніми державами та інтеграція до європейських та євроатлантичних структур. Якщо з виконанням першого завдання виникають подекуди певні труднощі, особливо це стосується литовсько-російських та литовсько-білоруських відносин, то завдання євро- та євроатлантичної інтеграції Литви успішно виконані: 29 березня 2004 року Литва стала членом НАТО, а 1 травня 2004 року — членом ЄС (у 1998—2004 рр. Литва була асоційованим членом ЄС).

З-поміж цілої низки економічних і військово-політичних дивідендів, що їх отримала Литва від вступу до ЄС і НАТО, заслуговує на увагу прискорене перетворення Литви на туристичну державу. Цьому сприяє активна реклама туристичних можливостей країни інформаційно-туристичними центрами, створеними литовським Департаментом у справах туризму в Берліні, Москві, Гельсінкі, Варшаві, Барселоні тощо.

ВІДНОСИНИ З УКРАЇНОЮ

Динамічно розвиваються литовсько-українські відносини, що регулюються Договором про дружбу і співробітництво від 8 лютого 1994 року. Під час Помаранчевої революції в Україні президент Литви В. Адамкус входив до групи міжнародних посередників і був одним з ініціаторів проведення "круглого столу" між владою і опозицією в Україні. Нині Литва є одним з активних прибічників вступу України до ЄС і НАТО. Надання такої підтримки Україні є складовою сучасної геополітичної доктрини Литви, одним з важливих елементів якої є сприяння інтеграції до Північноатлантичного альянсу інших пострадянських держав, передусім України, з тим, щоб не лише кордони держав Балтії були останнім форпостом НАТО на шляху потенційної російської загрози. Адже попри інтенсивний діалог Росія—НАТО офіційний Кремль залишається не лише противником подальшого розширення Альянсу на схід, а й подекуди активно застосовує політичні й економічні важелі для здійснення тиску на Балтійські держави.

Характеристика ЗМІ Литви

Після 1991 з'явилося безліч нових газет і журналів, деякі найстаріші газети компартії перейшли у приватну власність. Колишня комсомольська газета "Ком'юнімо Тіеса" ("Комсомольская правда") перейменована в "Летувос Рітас" ("Зоря Литви") і має тираж 200 тис. прим. Серед інших великих видань - урядова "Летувос айдас" ("Ехо Литви") і незалежна "Республіка".

Є одна місцева телевізійна станція (у Вільнюсі); здійснюється трансляція програм двох російських каналів та кількох польських програм.

ПРЕСА: ГАЗЕТА Viltis

« Вільтіс » (літ. « Viltis », «Надія») - громадська , літературна і політична литовська газета національної та християнської (католицької) орієнтації . Виходила у Вільні з 13 (16) грудня 1907 до 6 (19) вересня 1915, до кінця 1913 виходила через день , потім щодня . Ініціаторами були Антанас Сметона і Юозас Тумас - Вайжгантас . Редактори - видавці брати Антанас Сметона і Пранас Довідайтіс . З 1914 виходило науково- літературний додаток . У газеті публікувалися матеріали про мистецтво , музиці , театрі ; багато уваги приділялося літературі . Друкувалися переклади віршованих творів А. С. Пушкіна , Тараса Шевченка , Івана Франка , Адама Міцкевича , Генріха Сенкевича , оригінальні твори Лаздіну Паладій , Вінцаса Креве , Казіса Пуйда , Ігнаса Шейнюса та ін литовських письменників . Систематично поміщалися статті з літератури і естетики та рецензії . У газеті співробітничали Людас Гіра , Юозас Тумас - Вайжгантас , Казіс Бінкіс та інші видатні згодом громадські та політичні діячі , письменники і публіцисти .

ПРЕСА: ГАЗЕТА «Prostu»

Газета організації лівої інтелігенції - Студентської лівиці «Фронт» у Віленському університеті , яка перебувала під впливом Комуністичної партії Західної Білорусії (КПЗБ) . Видавалася як літературно- громадський двотижневик в 1935-1936 рр. . у Вільно польською мовою. Виступала проти соціального і національного гноблення в буржуазній Польщі , вимагала амністії політ'язням , висвітлювала міжнародні події . Керував випуском газети публіцист Генрик Дембінській (Henryk Dembiński) , одним з її редакторів був поет Максим Танк . Вийшло 16 номерів , 6 конфісковано . Закрита польською владою ; наступником газети стала газета « Kartę » , також видавалася під керівництвом Дембінсько.

ПРЕСА: ГАЗЕТА Аушра

Перша литовська суспільно-літературна газета «Aušra» (оригінальний заголовок Auszra, «Зоря»).

Заснована групою однодумців на чолі з Йонасом Басанавічюс, який був першим час її редактором. Виходила щомісячно з лютого 1883 по червень 1886 в Рагніт і Тільзіте (Пруссія), так як в Росії діяла заборона на друк литовською мовою латинським шрифтом, таємно переправлялася до Литви і нелегально поширювалася. Вийшло сорок номерів. Через формату та періодичності на місяць нерідко називають журналом. Редагували газету Йонас Басанавічюс (Іван Басановіч), Юргіс Мікшас, Йонас Шлюпас, Мартінас Янкус, Юозас Андзюлайтіс - Калненас. Видання зіграло важливу роль у формуванні національної самосвідомості литовців, вдосконаленні литовської літературної мови, розвитку литовської літератури.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЛИТВИ

ЛРТ телебачення (літ. LRT televizija) - національна телевізійна програма публічної [телерадіокомпанії «Литовське національне радіо і телебачення» (скор. ЛРТ ; літ. Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija, LRT) .

Почала передаватися 30 квітня 1957 під назвою «ТВ Вільнюс» (літ. TV Vilnius) . З 26 лютого 1975 проводиться регулярна трансляція телевізійних передач в кольоровому зображенні. Трансляція становить у середньому 18 годин на добу і приймається на території всієї країни, а із супутника - у всій Європі.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЛИТВИ

Інша частина припадає на художні та документальні фільми і серіалу.

Російською мовою передається щотижнева 15 - хвилинна культурно - публіцистична передача Олега Курдюкова «Російська вулиця» (по середах , з повторною трансляцією) .

Інформаційні передачі готує дирекція новин LRT , кореспондентські пункти якої маютьяся на Каунасі , Клайпеді , Шяуляй , Паневежисі , Алітусі .

За офіційними даними , програму складають :

- інформаційні передачі - 26 %
- суспільно - публіцистичні - 11 %
- розважальні - 11 %
- пізнавальні - 10 %
- культурні - 7 %
- спортивні - 3 %
- релігійні та передачі для національних меншин - ок . 3 %

PROGRAMA ŠIANDIEN VILNIJUJE +1°C PRANEŠK Į VTKJ PRISIJUNGTI

Paieška

NEIGALIESIAMS ENGLISH

Nemokamas grynųjų pinigų pervedimas į savo sąskaitą

Visuose pinigus priimančiuose bankomatuose

Sužinokite daugiau

NAUJENOS TELEVIZIJA RADIJAS APIE LRT PLAUKIMO ČEMPIONATAS ŠOKI MEDIATEKA

ŠIUD METU ETERYJE

- LRT Viena byla dviem (Ein Fall Für Zwei)....
- LRT Nakties programa.
- LRT Lyderių turnyras „Žinių riteriai ir...“
- LRT Programa netransluojama.
- LRT Laba diena, Lietuva. Aktualijų laida...

Gustavo receptų programėle NORS GRIŪK, KAIP SKANU! Atsisiiysk Gustavo receptų programėle

047 1312.20

ВІДОМІ ЖУРНАЛІСТИ ЛИТВИ

- [Климайтіс, Альгірдас](#)
- [Крячюнас, Йонас](#)
- [Кунчюс, Альгімантас](#)
- [Курдюков, Олег Леопольдович](#)
- [Тапінас, Лаймонас](#)
- [Таруліс, Пятрас](#)
- [Тіслява, Юозас](#)
- [Барісас, Міндаугас](#)
- [Блазас, Генріхас](#)
- [Браудес, Реувен Ашер](#)
- [Будвітіс, Пранас](#)

Артурас Зуокас – мер-журналіст

Литовський журналіст, політик, підприємця, мэр Вільнюса в 2000—2003, 2003—2007 роках і з 2011 року. Ще під час навчання почав працювати журналістом - у Баку , Іраку , де познайомився з представниками компанії « Independent Television News Ltd ». Створив закрите акціонерне товариство « Baltijos naujienų agentūra » (BNA , «Агентство балтійських новин») , яке займалося також презентаціями та консультуванням зарубіжних компаній. Займався торгівлею електронікою , брав участь у приватизаційних проектах , був причетний до проникнення в Литву компаній « United Colors of Benetton » , « McDonald's Europe ». З середини 1990 -х років був одним з ініціаторів відродження здавався безнадійним району нетрів у Вільнюсі - і створення Ужупської. З 2000 член Ради самоврядування міста Вільнюса ; восени 2000 обраний мером Вільнюса (15 листопада 2000 - 9 квітня 2003). Після виборів в самоврядування міста Вільнюса після переговорів і скандальних голосувань , законність яких тривалий час розслідувалася судовими інстанціями , 25 червня 2003 знову став мером міста (до лютого 2007).

Відомий масштабними і не завжди продуманими витівками , а також низкою корупційних скандалів 2006-2007 рр. .

На виборах в самоврядування 25 лютого 2007 партія Зуокаса посіла третє місце в країні з 11,74 % і 182 мандатами , а у вільнюському самоврядування отримала 9 мандатів з 51 . Після тривалих переговорів 16 квітня 2007 мером був обраний Юозас Імбрасас (Juozas Imbrasas) , представник яка зайняла перше місце за кількістю мандатів партії ліберал- демократів «Порядок і справедливість» (Tvarka ir teisingumas) , і Зуокас позбувся своєї посади .

21 квітня 2011 А.Зуокас був знову обраний на пост мера столиці

